

חיבוק נחמה

בנות מישפחה של חייל מילואים, שלן במיקרה במחנה בצור ומצא שם את מותו. מלווים אותו בדרכו האחרונה. אחת הקרובות בוכה בקול רם. שנייה עוצרת דימועותיה.

דימעה חרישית

צעירה נאה, שראשה עטוף במיטפחת מני-גבת דימעה מעיניה באחת מהלוויות קורבנות צור.

של עובר-נמל. העיר שותקה לגמרי, וכל המישטח הגדול שלפני בית-הקברות היה מלא אבלים. אוולאי היה בחופשה מיוחדת ביום החמישי. "ראיתי אותו בצהריים בעיר", סיפר חבר שלו. "לך תאמין שלמחרת הוא יהיה מת?" חברים אחרים לא יכלו לשמור על קוררוה וזעקו בהיסטריה. היו שהתעלפו, היו שניסו להטיח את ראשם בקירות. שני אחיו התעלפו, וכך גם אשתו שנותרה עם שלושה פעוטים. "אני רוצה למות לידך" זעק קרוב שמירר בככי. אוולאי, איש מילואים, שחקן כדורגל גבהקומה, ישן במיקרה בבניין בצור. ספק אם הכיר מקרוב את שני האשדורים שמצאו את מותם לצידו באותו בוקר גורא. חיילים וחיילות ליוו כל הלוויה. החיילים נשאו את הארון והיו מישמרה כבוד שירה מטחי-אש אחרי הקבורה. החיילות נשאו זדים, כדי להניח אותם על הקבר. למרות שלא הכירו אישית (המשך בעמוד 16)

שוחחה קבוצת צעירים כלחש. כמה זמן עוד יישפך הרם?" הנואמים המיקצועיים חזרו כמעט אחד על דיברי רעהו כשטענו שה קורבנות נפלו כדי לשמור על שלוותם

ולא לירות בהם ולחסל אותם? אמרה מישהי. ובאותה נימה, וכמעט באותו נושא בהלוויה אחרת, שאלה מתאבלת קשישה. "למה לא הורגים עכשיו את כל המחבלים?" ואילו בפינה אחרת, בדרום הארץ. "כאב לו הלכ לירות ולהרוג אדם אחר". לעומתו נשמעו, כמובן, גם קולות אחרים. "למה הוא היה צריך להחזיר את ששת המחבלים, שהם בורחים

לא כל הצעירים הדרוים שה שותפו בהלוויות סמכו את ידיהם על דבריו של אחי אחר ההרוגים, שהודיע שהוא רוצה למלא את מקומו של ההרוג ולשוב לדרום-לבנון. "אני רוצה עבודה עם אתגר, אמרת לנו", זעקה אחת מאחיותיו של איש שירות-הביטחון הכללי, אשר חסון, שהוא ושני חברים אחרים לתפקיד נטמנו ביום הראשון השבוע. "אמרת שאם אתה לא תלך והשכנ לא ילך, והטובים לא ילכו, אז מי יגו עלינו. עכשיו אתה הלכת. ורק הרשעים נשארה"

אנחנו עייפים. לא יכולים לסבול יותר!" קרא אב שכול על קבר בנו בהלוויה אחרת בגוש-הדן. כל אשדוד באה להלוויתו של מקסים אוולאי, שהיה עובד נמל ובנו

חייל התעלף מתעלף ונופל לקרקע. חובש מג'דיד-אדום שנמצא במקום, כמו בשאר בתי-הקברות בארץ, אץ אליו וטיפל בו. מול עיניו הבוחנות של הרס"ר חובש הכומתה. משמאל: קיברו מכוסה הזדים של אשר חסון מאשדוד, איש השב"כ.